

Onze stipendiaten van 2017

Ook dit jaar laat ons genootschap weer drie stipendiaten naar Bayreuth gaan. Het zijn de mezzo sopranen Maari Ernits en Leonie van Rheden en pianist-repetitor Evert-Jan de Groot. In het Festspielhaus zullen zij uitvoeringen bezoeken van *Die Meistersinger von Nürnberg*, *Tristan und Isolde* en *Die Walküre*. Verder staat het traditionele Stipendiatenconcert op het programma. Hieronder stellen zij zich kort aan ons voor.

Maari Ernits

I am very pleased to receive the Wagner Scholarship from the Dutch Wagner Society - my heartfelt gratitude goes out to the board of Wagnergenootschap Nederland.

I am an Estonian soprano currently finishing my master's degree at the Dutch National Opera Academy with professor Sasja Hunnego. I first came to Amsterdam for my bachelor studies at the Conservatorium van Amsterdam, which I finished in 2015 and I was honored to receive my diploma with distinction.

Wagner's music has been a part of my singing studies from the very first few years of taking classical voice lessons. Since I started my studies later than most singers (at the age of 22), I already had a very mature and developed voice capable of taking on one of the *Wesendonck* songs. 'Stehe still!' was the very first Wagner piece I ever sung. I was instantly drawn in by the music; somehow it felt like that Wagner had chosen me, not the other way around. All of the songs from this cycle have been part of my repertoire for almost a decade now. Most recently I had the pleasure of performing them with the young Dutch piano trio, the Brackmann Trio. The arrangements for the trio were made by Anne Brackmann herself.

As my voice is growing in size and intensity, it is becoming more and more obvious that I could end up singing some of the challenging roles of Richard Wagner. In the past year I have been exploring the roles of Elsa from *Lohengrin*, Senta from *Der fliegende Holländer*, and Sieglinde from *Die Walküre*. Finding out how Wagner has developed his characters and experiencing some of their music through singing has been a totally uplifting experience. There is something very exceptional in the way this music sits in the voice. It is almost like you can feel the characters heartbeat in every single note written for them. This is one of the most fascinating aspects for me as a singer and something I have not experienced with any other music I have ever sung.

Waltraud Meier has mentioned in an interview that you don't develop a voice according to Wagner, you develop a voice to wherever the voice wants to develop. I am a strong believer in this little, but important piece of advice. I am blessed to find out during my development that my voice does enjoy singing Wagner's music and together with my teacher we will continue to explore some of the greatest music written for opera stage.

I am very pleased that the Wagner Scholarship has come my way and it will be a very important part of my development as a Wagnerian singer. I hope to take in everything that the Bayreuth Festival of 2017 has to offer, and I am looking forward to the whole experience in the city of Bayreuth.

Evert-Jan de Groot

Zoals traditie, zal ik mijn introductie ook aanvangen met een woord van dank voor het toegewezen krijgen van een stipendium. Eigenlijk dien ik daar Wagner zelf voor te bedanken, die het liefst alleen studenten gratis naar het Bayreuther Festspiele zag gaan (wat van begin af aan natuurlijk een onmogelijkheid bleek), maar waarvan uiteindelijk deze mogelijkheid van stipendia is overgebleven. Zelf heb ik in 2013 eigenlijk pas echt met Wagner kennisgemaakt door repetitor te zijn geweest van het project *Rheingold aan de Rijn*, waarbij de eerste opera uit de Ring-cyclus in een binnenvaartschip uit werd gevoerd. Sindsdien heeft mijn loopbaan zich steeds meer gericht op het vak van repetitor (en neigt op dit moment zich te verbreden naar directie), en ben ik sinds een tijd solistenrepetitor bij De Nederlandse Reisopera en de NTR ZaterdagMatinee. Repetitor is een functie waarbij de meeste mensen niet direct een beeld hebben; het zal ieder bekend zijn dat er bij operaproducties gebruik gemaakt wordt van pianisten tijdens het repetitieproces (en natuurlijk voor audities).

Aan de ene kant is het veel te duur een orkest tijdens het zetten van de regie (circa 6 weken) te gebruiken en aan de andere kant is de percussieve aanslag van de piano ideaal voor het instuderen van de partij voor de zangers; en het vergemakkelijkt en versnelt het repetitieproces doordat de hele begeleidingspartij bij één persoon ligt. Doch dit is maar het meest basale aspect van het zijn van repetitor. Coaching van de zangers zit er al snel bij; even apart werken om de noten, het ritme en de juiste (uitspraak van) tekst van de zang correct te krijgen gebeurt al snel, ook tijdens de regierepetities. Verder sta je in direct contact met de dirigent en assistent-dirigent, bedacht op drukfouten, die in elke uitgave wel zitten (ik heb dan ook altijd een orkestpartituur bij de hand, niet alleen het klavieruittreksel). Hoe de dirigent het best kan slaan is ook iets wat je tezamen uitvindt. De stap naar directie is dan ook niet heel groot. In Nederland is bijvoorbeeld Ed Spanjaard daarvan een mooi voorbeeld.

De kans is aanzienlijk dat ik in de toekomst de opera's die ik in Bayreuth ga zien, onder handen ga hebben. Ik ben dan ook van plan deze drie opera's uitvoerig te gaan bestuderen voor de zomer, tezamen met mijn directiedocent Ivo Meinen, die binnenkort vast wordt aangesteld als dirigent van de opera en ballet in Jekaterinenburg te Rusland.

Door te weten wat het ideaal van Wagner is, door enerzijds de unieke akoestiek en anderzijds de lange traditie hoop ik een goed voorbeeld te krijgen, een correct referentiekader, om mijn werk beter te kunnen doen. Verder is Bayreuth natuurlijk een bedevaartsoord als geen ander in de muziekwereld met een boeiende, onstuimige geschiedenis. Daarnaast verwacht ik, aangezien dit jaar alle stipendiaten bij elkaar gehuisvest zijn, veel nieuwe contacten op te doen; netwerken blijft immers een belangrijk aspect voor de hedendaagse loopbaan...

P.S. Leuk is – waar het mijzelf voorstellen betreft – wellicht op te merken dat ik ook afgestudeerd filosoof ben en naast mijn werkzaamheden als pianist nog in diverse studentenorkesten hoorn speel.

Leonie van Rheden

Allereerst wil ik graag het Wagnergenuootschap bedanken voor het toekennen van het Stipendium. Ik verheug mij enorm op Bayreuth.

Mijn naam is Leonie van Rheden, ik ben mezzosopraan en in juni 2014 studeerde ik met onderscheiding af aan het Utrechts Conservatorium. Tijdens mijn conservatoriumtijd bezocht ik al meerdere opera's van Wagner, waarbij de emoties en de kracht van zijn muziek me enorm aanspraken. Dat ik zelf Wagner wilde zingen werd vrij snel duidelijk, maar dat ik zo snel al die kans kreeg, was onwerkelijk. In oktober van 2013 mocht ik samen met niemand minder dan Eva-Maria Westbroek het podium delen. Het ging om een stukje dialoog tussen Isolde en Brangäne uit *Tristan und Isolde* met Het Gelders Orkest in Het Concertgebouw te Amsterdam. Dit was een bijzonder indrukwekkende belevenis.

Op 25-jarige leeftijd maakte ik mijn debuut bij het Aalto Theater in Essen, Duitsland. Hier zong ik onder andere Sméraldine in *L'amour des trois oranges* (Prokofiev), Flora Bervoix in *La Traviata* (Verdi) en 3e Magd in *Elektra* (R. Strauss). Na mijn seizoen in Essen mocht ik bij de Nederlandse Reisopera de rol van der Komponist coveren tijdens de repetities van *Ariadne auf Naxos* (R. Strauss) en werd ik gevraagd in te springen voor de rol van Dryade in diezelfde productie, waarmee ik mijn debuut maakte bij de Nederlandse Reisopera in de Nederlandse theaters. Op dit moment is dit voor mij het juiste repertoire, maar ik kan niet wachten tot ik eindelijk aan Wagners meesterwerken kan en mag beginnen. Ik ben ontzettend blij met deze kans om de Bayreuther Festspiele te mogen bezoeken en ik kijk erg uit naar alle nieuwe ontdekkingen, ervaringen en ontmoetingen. Nogmaals dank, dit zal een onvergetelijk avontuur worden.

